

„Narodni list“ izlazi svakoga četvrtka prije poćno.

Čiena mu je na godinu 8 kruna, uz se- ljaka 4 kruna, pojedini broj 6 halera.

Uredništvo i uprava lista nalaze se u Voloskom bcr. 8.

Narodni list

Za oglasne plaća se 10 halera po rod- nu na više puta po pogodbi.

Oglasni šifju se na uredništvo lista.

Rukopisi se ne vraćaju. — Nefrankirani listovi se ne primaju.

Pučki list za politiku i pouku.

„Nared bez narodnosti jest tielo bez kosti!“

Br. 49.

Voloske-Opatija u četvrtak 4. prosinca 1902.

God. III.

Veprinački občinski izbori.

Petak na 28. novembra obavili su se va Veprincu občinski izbori za III. telo a subotu 29. istega meseca za II. i I. telo.

Proti talijanskem hlapcom i domaćem izdajicam, ki na nesreću Vepri- načkoga puka i cele Istre vladaju ovom nesrećnom obćinom dignula se je domaća narodna stranka. Ista je stupila va borbu ne va ufanju, da će pređobit nego poštenom voljom, da pokaže svoje nezadovoljstvo z dosadanjom obćinskom upravom koja narod na toj obćine po- živinačuje. Znajući da su izborne liste stensfali Krstić, c. k. porezni oficijal Egidij Schreiber, Costantini i Puović tako, da od straha, da se ne otkriju sve njihove maganji nisu ih pustili ni prepisat znajući, da je doktor Benatti dne 3. nov. donesal vreću beči za kupovat glasi, znajući nadalje, da su pristaše sada vladajuće stranke, da prestraše puk jednomu od naših po- sekli svo traje u jednom vinogradu, a drugomu važgali štalu, znajući, da su talijanski hlapci pripravni učinit svaku slepariju samo da pređobiju, ni se na- rodna stranka mogla nikako nadat, da će pobjedit ni va III. ni va II. telu. Ipak se je upustila u borbu u svim trim telima najviše radi toga jerbo je II. telo bilo za Kalabreze jako nesigurno. Kako smo i očekivali Talijani su u tretem telu pređobili velikom većinom. Sveh izborniki u III. telu bilo je uneseho 400. Našeh glasi je bilo va tom telu odano 61 a talijanskeh 131. Velika razlika!

Nego ako se pomisli, da već 12 let nisu naši ljudi niti pristupili k izboru II. i III. tela moramo ipak biti zadovoljni, da je pul ovako žalostneh prilikah kako smo ih gore opisali i toliko našeh ljudi došlo glasovali va III. telu.

Ovo je početak; treba samo nastaviti započeto delo i nastojat puklu raztumačiti, da ih Talijani vode va jamu iz ke ih neće već ni jedan moć izbit, ako se na vreme ne stresu talijanskoga vraga. Zaludo je, narod je počel otvarat oči. — Talijani u Istre vladaju samo pomoću silneh beći, ki troše za izbori. Nego kad bude celi naš narod odprl oće onda neće već Talijanom pomoć beći.

Va drugem tele bilo je sveh iz- borniki 26. Dva od isteh nisu glasovali — Od teh 24 računalo se je na našu stran 13, a na protivnu 11. — Nego Talijanom je pomoglo do pobjede njihovo prevarstvo i izdajstvo trih naših izbornika. Kod samega izbora odbili su Talijani nezakonito dve naše pravo- valjane punomoći a tri naša izbornika su zadnji čas nestala, odputovala, sva- kako dogovornu s Talijani.

Na dan izbora u jutro su najme odputovali upravitelj J. N. Scanavia, Ivan Letiš p. Viktora i Jakov Letiš iz Vasanske, za svim tim, da su dan prije čvrsto obećali, da će doć glasovat s našom strankom. Jasno je dakle da se je ovde dogodilo izdajstvo. Va I. telu pobjedila je naša stranka s trimi

glasi većine i tako ostano stanje u obćini kako je bilo do sada.

Proti nezakonitomu odbiću dveh našeh glasi će naši rođoljubni Veprinčani učinit rekurs pak ćemo videt ča će bit. Teškom mukom i silnim troškom su Talijani još ov put pridržali oblast u Veprinačkoj obćine. — Puno njim je pomoglo aleparstvo na koje ih je napeljial Schreiber, koji je u obće bil duša cele talijanske izborne akcije. On i nijedan drugi je naputil Talijane da su trim velim siromahom Veprinačkim prijavili po dvajset tisuć kruna kapitala, on i nijedan drugi je tu pri- javu valje rešil i izdal platežne naloge za rentni porez.

Valjada će mu sada Talijani poslat dobru plaću. Zasluzil ju je. Zakon neka se pak hita pod nogi baš od onih ljudi, koji su nastupajuć službu prisegli, da će poštovat zakone. I ako je Talijanom šlo za rukom još ov put s prevarstvom i z beći spasit sebi vlast va Veprinačkoj obćine ni dugo čas kad će njim za vavek odzvunit va toj obćine jerbo je veprinački puk već sam počel govorit: „slepi su progledali gluhi su čuli“.

Ovem našem vrednem domorođcem ki su kod oveh izbora na sve moguće načine nastojali, da izbori izpadnu na ča veću korist celega našega naroda a navlastito veprinačkoga puka neka bude u ime ovoga izrečena iskrena za- hvala. —

Domorođci Veprinački! U višnji srđca! I ako vaš trud ni bil sada još okrunjen uspjehom, ustprite se i us- trajte, naša stvar, naša stvar mora po- bjeđit, jerbo je pravredna i Bogu mila.

Dopisi.

Iz Mošćenic. Na 20. novembra obdržavala se je obćinska sjednica puli nas va Mošćenicah, pak ćemo vam malo gospodine uredniče opisat kako je pasalo na toj sedute, i prosimo vas da ovo štampate u naš dični „Narodni list“. Dakle čujte!

Našega glavaru ni na ovaj sedute bilo aš jušto on dan je bil neč „obolet“ pak je na mesto njega predsjedal kunziljer Maras, ali mu se je to nekako čudnovato činilo tako da ni brižan ni znal reš da je seduta otvorena.

Nu pustimo to ča i homo na stvari o keh smo namiseli vam pisat.

Dakle najprije nam je g. Piero sin od potešta pročital jedan dopis od junte iz Po- reča, u kojem ista zahtjeva da raprezentanca ima odmah imenovati novoga tajnika i blagajnika (sekretara i kasera) ljude koji su učeni, koji poznaju zakone, te koji su sposobni obavljati komunse stvari, jer — kaže junta — računni su u „podpunom redu“ ali uz najbolju volju i marljivost našega glavaru on već ne „može“ obavljati ove teške stvari. Ovako slavna junta pokle je njezin pouzdanik g. Bradčić pregledao naše komunse račune. Ste malo čuli a? (Mi smo pred zadnjimi obćinskim izbori govorili, da je naš sadanji glavzar prestar i nespособan za obavljati teške dužnosti tajnika i blagaj- nika, a onda neprijateljki puka su istoga bu- nili i varali da ćemo mi napraviti komunu

velih troškova, jer da ako mi pređobimo, da ćemo imati više potroška za tajnika i bla- gajnika. I druge laži i huncutarije su govori- li keh bi se sramil i najzadnji cigan, ako ikoliko poštenja ima u sebi. Sada vidite, mi imamo pravo, jer ča smo mi onda govori- li, sada se je dogodilo. I unapred mi ćemo imati pravo, jer ki pošteno dela i govori i sam Bog mu pomaže.

Treća točka dnevnoga reda bila je: potvrda konačnih računa za g. 1901. I ovi računni bili su raprezentance pročitali iz kojih smo doznali stvari koje ne bi smele biti. Na prvoj sjednici iza konstituiranja sada- njeg zastupstva, na predlog zastupnika Jo- sipa Rubinića bijaše odlučeno, da raprezentan- tant koji ide po komunskom poslu, neima uzeti za žurnadu više od jedne forinte na na dan a naši kunziljeri Maras i Lukež leta 1901. su hodili obahajat ako je na trsu filoksera (aš oni se u filokseru sila razumeju. Ah! povero mondo!) pak su lepo zeli za žurnadu svaki dva sforina a ne jedan sforin kako je bil odlučen. Pak još Maras vavek predika, da valja komunu korist gledat. — Ovo je komunu korist ča ne? Ovaj isti Ma- ras se je tužil na sedute da on puno karti na obćine podpíše za niš, ma da neće već nijedne bez plaće. Ovo je fanjski kunziljer ča ne? Ovakovi i ovim slične izberite dragi moji mošćeničani pak čete videt kamo ćemo prit. —

I oni raprezentanti ki su na dan sve- toga tiela hvala i čast mu budi, nosili bal- dekin, čineli su si za to platit svaki jednu krunu, doćim drugdje to nose kunziljeri za čast. Dakle vidite kako su ovi ljudi intere- soži. Sramota.

Na ovaj sjednice smo doznali takodjer da kunziljer Aleksandro [Krstić iz Drage inkasira takse na sajmu sv. Marine u Dragi i od istih troši novac na svoju ruku — kako on govori — za komunse potrebe, bez da potešta o tomu vodi računa, jer u računima toga nema. Mi se ne čudimo to- liko Šandru, jer on je brižan, on ne zna što su te stvari, nego se čudimo našem glavaru kako može dopustiti ovakovi abusn. — Ča ovakovego se može samo kod nas u Mošćenicah dogoditi i nigdje drugdje. Da je koji od naših ovdje potešta, pak da se ča ovakovega dogodi, pomislite malo ča bi ona plaćena talijanska halja, onaj lupež i prosti tat tudjega poštenja pisal va svo- jem gnjusnem foja. On bi pisal svako zlo. Dignul bi nebo i pakal proti nama. A mi? Mi samo stvar [konstatiramo i opominjemo one na koje spada, da se više ne događaju ovakovi škandalni.

Još smo doznali, da je nekemu Schrei- bertu va Voloskom potešta platil 100 krun ča je za obćinu uredil nekakve ekvivalente. Mi ne znamo koliko je g. Schreiber merital za to uredit mi znam da je g. Schreiber demni prijatelj plaćenoga talijanskoga hlapca Krstića i našega glavaru. — I to nam je dosta —

Na sjednici obdržavanoj dne 30. au- gusta ovo leto bilo je odlučeno sa jednim glasom većine da se za leto 1903. ima stav- it daciju na vino. Sada je ovu stvar otel potešta stavit va proračun za leto 1903. ali naši raprezentanti su se i sada protivili ovomu adicijonu, jer ga nije potreba, a škodilo bi puno puku, i urpjali su, jer stav- ljen predlog raprezentanta Josipa Rubinića na glasovanje da se ovaj adicijona ima bri-

nosti iz proračuna, bijaše prihvaćen sa tri glasa većine. Krstićevci su ostali opareni kao da bi ih vručom vodom polel, pak go- vore da će proti ovom zaključku rekurirati na junta, dapače nekoji su zahtjevali da bude opet sjednica za istu stvar. Pak još te nam reč da nisu brižni. — Ah! povera Bellona! Ma čemu će se svijet smijati kada budu pantaloni erknulli?

Još je bilo zaključeno, da se ima raz- pisati natječaj za tajnika i blagajnika uz godišnju plaću od 1200 kruna. Isti mora poznavati hrvatski i talijanski u pismu i govornu a eventualno i njemački. Prednost imati će oni, koji su do sada služili u ovoj službi ako se izkaže sa dobrimi svedočbami.

Odlučila se je takodjer i plaća gla- varu. Njegov prijatelj Maras predlagao je da mu se da 600 kruna na godinu. Buška- rona! Vidite kako bi ovi ljudi prijatelju dobro učinili, a bez da prije promisle od kuda će to siromah plaćat. Ali mu ni val- jalo jer za malu obćinu kako je naša plaća potešta je previse 600 kruna jer neće imati posla, pošto će imati sekretara, kasera koji će sve raditi pa zato raprezentanca mu ni odlučila nego 250 kruna na leto.

A sada ako potešta neće služit za ovu plaću, neka zruči, pak će raprezentanca izabrat drugoga, ki će bit još za manju plaću nego je njemu odlučena.

Do vidova Vaš
Istinović.

Veprinačke izborne iskricke.

Kako na drugem mestu javljamo, oba- vilu su se petak 28. novembra obćinski iz- boru za III. telo va Veprincu. Sve ča je pametno, pošteno i neodvisno glasovalo je proti talijanskoj stranku a za talijansku stranku glasovali su ili podkupljeni ili za- vedeni i prestrašeni ljudi, kem se je petak na obrazu videlo, da ne glasuju rado za talijansku stranku ma da moraju. Talijani su te svoje mameluke za plaću dobro pogo- stili. — Četrtaak na 27. novembra za polne prišlo je najme z Reki u Ičići 5 panari smrdljivih rib, ke su va redkoj peškarije škartalji, 100 pinak kruha i 25 kil mesa. (Smrdljive ribe su bile valjada za priprioste ljude a meso za kapitalisti a la Zvana i Gašparić op. sl.)

Petak na 4 ure jutro su va oštarije „al Boschetto“ počeli već frigat riba. Svi Ičići su od te smrdljive ribe zasmrđeli. Kad su počeli izbori počeli su prihajat i gosti va Boschetto pak ala na smrdljivu ribu, ku ne bi bil seguro ni jedan četveronožni mačak požeral.

Oni siromašni zavedeni kmeti iz Ve- prinačine doбили su za plaću, da su opet jedanput Talijanom za volju hitili pod noge materinski jezik, nekoliko smrdljivih rib i morde litru kakove bersi a oni lopovi koji siromašni pak varaju i proti vlastitemu rodu puntaju doбили su Bog zna koliko beći. Oni pošteti Veprinački kmeti, ki su glasov- ali za domaču narodnu stranku su kako pametni ljudi nakon izbora šli doma ili ako su popili mericu su ju pošteno od svoga platili. Neka njim ne bude žal. Više vredi dobar glas nego zlatan pša.

Oni talijanski gladi, ki su se prošli petak kod Boschetto davili smrdljivimi ri- bami će ih seguro dugo na štumbe imat,

zač od Boga prokletu ne mora bit ni jed-
nemu zaprijetu — a da je prokletu ono ča
se za izdajstvo prime to valjda svaki zna.
Juda, Jude, prokletu vam seme i koleno.

Dakle Veprinacčki izbori počeli su petak
žerilom smrđljive ribe i gnjusnoga gulaša.
Izborni čin sam tekao je dosadno i leno. —
Pomislite od 400 izbornika va III. telu gla-
sovalo ih je samo 192 dakle niti polovica.
Ov put ni trebalo ni žandarmi ni policaji.
Koliko razlike od zadnjih izbora za petu ku-
riju! Naši izbornici su se talijanskom pro-
dancem i rugali i pomilovali ih. Kako neče?
Dokle kaprijoni Gašparić, Zvana e compa-
gnia dobivaju na stotine, siromašni kmeti
moraju za četire smrđljive ribi i litru vina
glasovat proti svojem rodu i jeziku a za
talijanske podprepnice Veprinčani i Poljan-
čani kad čete otvoriti oči i spoznat talijan-
ske eleparije?

Ako je samo Anžulova stranka „istar-
ska“ onda je ona „druga“ tirolska, ča ne
Anžulo? Naši izbornici su veselo pozdravili
ovaj rezultat kako prvi korak va bolju bu-
dućnost. Talijanski prodanci pak su poku-
njeni i operani hodili va oštariju Boschetto.
Ne znamo ali ih je trbuh bolel od požarane
smrđljive ribe ali ih je bolela kušenja da
su se za zelu ribi i litru vina prodali. —
Bit će i jedno i drugo.

Sobotu jutro od 9. do 12. ure bili su
izbori za II. telo. S Kalabrezci složili su se
skoro svi s Nemci proti našoj narodnoj
stranke. Najviše su za Kalabrezko - Nemsku
aliancu delali Kriva i Grässer.

Ova dvojica su rekli da je Istra talijan-
ska a jednemu pekju zastrašili su, da ako
ne gre glasovat s Talijani, da se neče već
pul njega složiti s kruhom. I ta siromašni
pek bil je od te dvojice baš prisišani poč
glasovat. I tu čemo si zapameti. Neko sve
to strašenje njim ne bi bilo niš pomoglo da
nisu Talijani opravili da su Ivan Letiš i
Jakomo Letiš iz Vasanske namesto poč gla-
sovat pobešli va Rekn.

Neka spomenuta dvojica zapamete da
je proklet izdajca svaki domovine. Nedao
Bog izdajcem za života ni mira ni počitka
a zemlja njim jedan put i kosti izbacila. —
Izdajice će proklinjat njihovi potomci od
desetoga kolena. — Vrhu tega jesu talijanski
hlapci od izborne komisije odbili protuzako-
nito dve naše prokure a dva njihova su
glasovali proti zakonu. I tako su po staroj
talijanskoj sleparskoj navadi i po Costanti-
noj nauke dobili i va II. telu Talijani. —

Dokle su se u Ičićih vršili izbori za
II. telo sedeli su v Reke va „Cafè Mariti-
mo“ Ivan Letis, Jakomo Letiš i Krstić.
Krstić pita Ivana Letiš: ča mislite će talij-
janska stranka dobit i va II. telu kad ste vi
dva pobešli? a Ivan Letiš njemu: „Seguro
da će naša talijanska stranka pobjedit
to sam i pobešal od izbora“. Na to mu
Krstić da ruku i reče: „Erviva l' Istria!“ a
Letiš: „Erviva dr. Krstić!“

(Pred 15 dan hvalili su se neki veprina-
čki Talijani a mej njimi i Zvana da su
Hrvatom zeli najdebljega prasca. I va is-
tinu nisu lagali.)

Za vreme izbora za II. telo bil je va
podeštarije i talijanski konsul na Voloskem
dr. Ettore Costantini za svem tem, da ni
imel nikakove pravice tam bit. Svaki čas
je izborna komisija pustila tamo poglavitega
gospodina kapitana Manussi na cedilu pak
je šta svetovat se s Costantinom.

Tako se je zgodilo kad je prišal gla-
sovat gosp. dr. Stanger za grofa Mierosow-
sky; tako kada je htel glasovat g. Petar
Jurković z jednom prokurem od Ane Koch.
Costantini je odlučil, da nimaju glasovat ni
jedan ni drugi a komisijon je samo kako
portavoce od Costantina javil da g. dra.
Stangera se ne pusti glasovat zač da ga
komisija ne pozna kako administratora g.
grofa Mierosowsky, za svem tem da njim
je dr. Stanger stavil pod nos dekret od ka-
pitanata s kem je bil imenovan za admini-
stratora spomenutoga grofa.

Malo za tem došal je neki magjar
Fridmann bez nikakovega dekreta glasovat
za Samuela Kelsen a komisija ga je protu-

zakonito pustila glasovat. Talijani vavek
računaju:

Coll' arte e coll' inganno
Si vive mezzo anno;
E coll' inganno e l' arte
Si vive l' altra parte!

Svi ki su glasovali za talijansku stran
osobito oni tretrega tela bili su prez nika-
kovega koraja. Nisi čal od njih ni glasa.
Ov put ni trebalo ni žandarmi ni policaji.
Koliko razlike od zadnjih izbora za petu ku-
riju! Naši izbornici su se talijanskom pro-
dancem i rugali i pomilovali ih. Kako neče?
Dokle kaprijoni Gašparić, Zvana e compa-
gnia dobivaju na stotine, siromašni kmeti
moraju za četire smrđljive ribi i litru vina
glasovat proti svojem rodu i jeziku a za
talijanske podprepnice Veprinčani i Poljan-
čani kad čete otvoriti oči i spoznat talijan-
ske eleparije?

Najljepša pak je kako žifuti „Pic-
colo“ od nedelje piše od veprinačkih izbori.
On kaže, da su do sada va občine Veprina-
čkoj zapovedali Hrvati a sada da su Ta-
lijani predobili.

Neki dan pred izbori je pisal da ča se
va Veprincu proti hrvatskoj stranke
borit istarska stranka. Sada kada su
izbori svršili piše očito da je predobila talij-
janska stranka? Čujete vi Gašparić i An-
dretić ča ste vi sada na jedan put postali
Talijani?

Isti „Piccolo“ piše za Veprimac ili
kako ga on krsti Apriano da kade se je
do sada vijala hrvatska trobojnica, tamo da
če se od sada vijat zastava talijanske kul-
ture. Valjda je Piccolo mislel s temi bese-
dami, da ča se od sada naprovo još više
po razbojničku trsje seč i palit kuće nego su
to talijanski banditi do sada činili. — Va
dvanajst let ča imaju najme ti „Piccolovi“
Talijani veprinačku občinu u rukah nismo
videli drugega ploda talijanske kulture nego
ta: da pristišti talijanske stranke seču po-
litičkim protivnikom trsje i pale kuće, da
ne mare za crkvu ni za Boga, da proklinju
kako Turci, da ne poštuju ni starejih ni
svetovnih ni crkvenih oblasti.

To su plodovi talijanske kulture va
Veprincu.

„Piccolo“ dakle piše, da je talijanska
stranka predobila Veprinačku občinu. Ako
se ne varamo ta članak va „Piccolu“ o Ve-
prinačkih izbori napisali su Salo i Costan-
tini samo da se pred talijanskim strankom
va Trstu i Istre poštimaju kako oni ovde
za tu stranku delaju. Za to i laža va tem
članuku, da su Talijani predobili občinu
dokle svi znamo da su i do sada imali ta-
lijanske podprepnice va Veprincu dva tela
naša stranka samo jedno telo.

Pišuć dakle, da je talijanska stranka
kod ovih izbora predobila občinu lažu bez-
sravno. Nego nije ni čudo jerbo va laži ih
začela majka njihova a va laži će i umrieti.
Zašto nisu pisali „Piccolu“ da je kod ovih
izbora naša stranka za prvi put stupila va
borbu va III. i II. telu i da je postigla lepi
uspjeh. Zašto ne pišu da od 400 birača ni
ih bilo za njih nego 131 za svem tem da
su potrošili tisuća i tisuća. Zašto ne pišu
da je od onih 131 ki su va III. tele gla-
sovali za talijansku stranku više nego pola-
vica to storišil od samega straha, da njim
talijanski plaćeni banditi ne važgu kuće ili
ne poseču vinograde? Za to ne pišu jerbo
se srame pisat i priznat istinu. Mogli su
pisat va „Piccolo“ to, da talijanska stranka
va Veprincu propada jerbo da je i veprina-
čki kmet potpad odpirat će. Da, nego da
su to napisali ne bi bili već kurilil s Trsta
i Poreča beči.

Domaće vesti.

Počas. Subotu večer, kako na pred-
večer imendana našega obijubljenoga načel-
nika dra. Andrije Stangera priredilo mu je
pjevačko društvo „Lovor“ serenadu pred
njegovom Vilom va Voloskem. „Lovor“ je
odpjevao Zrinsko-Frankopanku, Domovini i
Jurisčevu poputnicu uprav oduševijeno i

skladno. Nakon što je „Lovor“ odpjevao
prve dve pjesme išli su društveni odbornici,
da izraze načelniku čestitke društva. Na to
su načelnik i njegova milostiva gospodja
pozvali sve pjevače u knuću te ih gospodnici
pogostili. — Nakon odpjevane treće pjesme
uzkliknuli su pjevači trokratni urnebesni
živio dr. Stanger, a publika koje se je bilo
na česti mnogo sakupilo ponovila je taj
uzklik. — Društvo „Lovor“ je na taj način
odužilo se svojemu dobrotvoru.

Zabava va Voloskem na Mikulovu. Kako
smo već javili bit će subotu na Mikulovu u
družbinjoj školi (dolnje dvorana) zabava sa
konzertom deklamacijom, pjevanjem i pred-
stavom.

Program bit će sledeći:

- 1) Smetana: Overture k operi „Ta-
jemstvi“ svira glasa. 2) Deklamacija pjesme
Domovini od Gjura Arnolda. 3) Beriot: VII.
konzert za gusle izvadja g. Jara Markući.
- 4) a) Zajc: Utjeha domoljuba, b) Warm-
lov: Ticho po pesima, ruska romanca pjeva
gospodjica Frida Frisek. 5) Lehar: Ruski
seljački plesovi iz opere Kukuška. 6) Zajc:
Potpourri iz opere „Zrinski“.
- 7) Wrionski:
Poljske pjesme. (Točka od 5—7 svira glasa).
- 8) Predstava šaloigre „Virginija“. — Prosta
zabava.

Imamo zahvalit gospodinu kapelniku
Friseku, da nam je moguce prirediti ovu
zabavu na korist božičnoga drvca za našu
školu va Voloskem. — Gosp. Frisek nam je
najme dao besplatno svoju glasovitu kapelu
i odredio da će na koncertu pjevati njegova
dražestna kćerka gospodjica Frida. Lanjsko
leto sakupljalo se je po kućah za božično
drvce za djecu naše škole va Voloskem. —
Ovo leto priredujemo našim domorodcem
konzert, da se baram za one novce što ih
daju za našu siromašnu dečicu i malo po-
zabava.

Postavili smo članarinu samo od 1 K
na glava nego smo segurni, da će naši
vredni rodoljubi drage volje platit i više
kad pomisle, da je skoro sto dece va našoj
školi od koje se mora svakomu nešto kupit.
Preporučamo našem vrednem domorodcem
da pridruži sa tu koncert i da svaki po
svojih moćah plati preko ustanovljene uzre-
nine. Program je tako lep i bogat da vredil
platit 2 kruno samo za sve to vidit i čut.

Pjevanje „Lovora“. Pjevačka vježba u
subotu odpada radi koncerta što ga prired-
jiju va Voloskem. Buduća vježba va utork
dne 9. o. m. Tamburaška vježba danas u
četvrtak.

Silvestrova večer. Za Silvestrovo pri-
pravlja naš „Lovor“ veliku zabavu s pre-
stavom, pjevanjem i tamburanjem. Kako
čujemo bit će to jedna jako lepa zabava, pak
već to danas s veseljem javljamo onim, koji
se budu telu te večeri lepo zabavit.

Neki Lovrančl plaćaju! Va zadnj^{oj}
svojoj sednice naša je reprezentanca odlu-
čila, da čemo morat plaćat budućega leta
20 po sto aditionali više nego do sada —
dunke do sada smo plaćali 45 po sto a
sada 20 više to čemo dunke plaćat sada
65 po sto.

Toliki adionalni se va Lovrana još
nisu plaćali. A i onda kada smo imeli 2
segratarija dokle smo najme bili sdruženi
sa Moščeničani i sa Bersečani, nismo nikada
toliko plaćali. Sada imamo samo jedne
sekretarija a druga plaćila se nisu povećala,
kuć se je nekoliko pogradilo i velikih ke
sve plaćaju komunnu svoji adionalni. Komun
ima sada i beči keh prije ni imel od kojeh
dobiva interesu pak svejednako adionalni
su narasli na jedanput za 20 po sto. — Do
leto dan te nam naši sudci adionalni još
dignut a kamo čemo mi po svi ti beči? Va
Opatije i va Voloskem kade nimaju talijan-
ske podeštarije i kade su za vremena izbori
ljude Talijani strašili da će se plaćat od
ženi, od poneštiri, od kokoši i ča ti je znam
još od česa, ako Hrvati dobiju občinu v ruku
nimaju adionalni veći od 40 po sto a puli
nas kako vidite 65 po sto.

Dobro jadrino po boštričca, ako gre
još tako napred čemo morat najbrže pod
Talijani plaćat ono ča su na Voloskem stra-
šili da će se plaćat pod Hrvati.

Vi Kobulsi, Juran i Klemente vidite
kamo nas pelja vaša talijanska pulitika?

Naši vapori da jako lepo navigaju zač da
je na njih vavek puno mesta da se mora
barem po njih šetat. — Ako se više plaća
naga na onih od ungaro - croati ma baram
da se ima i više mesta. Va kase od vapori
da je već velika bura ma sve jedno da se
direktori hvale da im posal dobro gre. Ja
verujem da gre morda kemu posal dobro
ali neznam ako će poč i onem ki su akcije
kupili. Meni se sve para da ča najzada bit
sa našimi vapore kako i s kazinom v Opa-
tije. — Ov čas sam još čal da se je Ferdi-
nando zahvalil na časti od presidenta od
našeh vapori ali neznam ako je istina. —
Dobro smo počeli kad se počme najprvo
glava rušit. Ako gre Ferdinandu poč ča
sigurno još ki za njim a najzada će poč i
vapori gambe levada. Da bi tako ne, kako
če! Govori se još po Lovrana da se Ferdi-
nando mieli zahvalit i na Podeštarije zač
da je već sit te kumediye — al ja sam i
prej znal da ča tako bit. — Bit podešta
kade drugi zapovedaju je malo teško a
Ferdinandu da ni naučan bit buratin dove
comanda Blejamin.

L. A. Rana.

Slavnom c. kr. zemaljskom školskom
vleču va Trstu na znanje. Lovran i Lovrana
to su starinski nazivi za Lovran, to su služ-
beni nazivi c. k. vlade.

Neki „mudrijaci“ u Poreču počel je
zvati Lovran — „La-u-rana“, pak eto ti
svi poperdili su posvud pisali La-u-rana
mjesto pravo ime Lovran-Lovrana.

Ovih dana slučajno sam dobil va ruke
nekoliko školskih svjedočba od talijanske
škole va Lovrane, pak sam se začudil da se
va njih piše Laurana mjesto službene
Lovrane, te da pučka (ne komunska) škola
ima također i pečat „scuola popolare di
Laurana“.

U javnosti — baram kod službenih
osobah — takve neslužbene nazive moralo
bi se odstraniti, za to pozivljamo ovime
slavno c. kr. zemaljsko školsko vieće da
dade nalog ravnateljstvu škole va Lovranu
da bezodvlačno promjeni na pečatu rieč
Laurana sa pravim službenim nazivom Lo-
vrana te da se istoj zabrani rabiti u bu-
duće rieč Laurana mjesto Lovran, drugičje
udariti čemo u druge guše.

Krivo mero. Va rečke fojeh čitamo
da je rečka policija sekveštrala nekem tr-
govcem njihil peži a med temi trgovci da je
i neki Luciano Pensa, ki ima trgovinu negde
na Blake i puli kega se je našlo da mu je
mera slabija za 20 dekagrammi po litru. —
Kod ovog trgovca se je služilo a i sada se
služi više naših Kastavaca, kojim mi prepo-
ručamo da se čuvaju takvih trgovaca, koji
varaju brižnoga kmeta da i sam ne zna
kako. —

Iz lke nam pišu da je va talijanskoj
školi va Lovranu imenovana za ravnateljicu
te škole tamošnja učiteljica g. Ida Pertot
koja je jako izvratna učiteljica sila.

Ne znamo ako će se temu imenovanju
odat naš „vredni“ ex dirijente, ki sada gubi
tu kariku:

Nam ni ni malo žal, zač ča barem —
dokle ne bude razdeljena naša hrvatska
škola — školske knjige ke su bile „ode-
rjene za hrvatsku školu, sada po novoj rav-
nateljice bit redovito izručene učitelju hr-
vatske škole, ne kako do sada po starem
dirigentu, kemu od Voloskega do Lovrana
su se izgubile.

Naše nove mlade tamburaške marljivo
uče tamburanje te nasvečom požrtvovoću
— ne plašeć se ružnog vremena — polaze
u Lovran tamburašku školu.

Samo napred naše dične školice,
učite marljivo i ustrajno te nas razveselite
koliko prvo sa jednom veselicom tu kod nas
va Ike. Živite!

Kako Krstić franjil plaća. Ni temu
davno da je ekselktor z Voloskega teral
Krstića za zastanke od franjak i to za pa-
tente 81 krunu 23 helera, rendite 27 krun
20 helera a za tase 3 kruno i 30 helera,
sve skupa za 111 krun 73 helera, pak ča
je opravil? Niš, zač ga je splatil s tem, da
on niš nima i da mu ne mora niš zet.

Zač mu pak ne zama patenta, kada
je ne plaća? Mi znamo da nam drugem
ne bi tako lišo passalo. — Mi znamo da su
jednoj udovice pul Jusić ovo leto zeli pa-

tenta od oštarije, ka ju je redovito plaćala i ka je s tom komac svoju siromašnu decu hranila. — Zaš jednom ovako a drugomu onako? A baš za tu nadvicu znamo, da je Krušić dosti nesreća proučio pokojnenu njoj mužu da ga je spravilo i broj dobi va grub. —

Lovranske stvari. Čujemo da koncem školskega leta će se va talijanskoj škole puno tega promenit.

Učiteljja lovranca g. Lenaca da će se odstranit od lovranske škole. Mesto g. Lenaca da će prit za meštra neki Slana (puro sangue) ki da je bil — kako smo čitali va porečkoj babi — va disciplinarnoj kazni radi nečesa — taj da je, predileto našega dirigentsa, pak delaju sve, da se odstrani g. Lenac.

Nam ni stalo niš do talijanske škole — magari ako će zet za meštri sami kalabrezi, nam je da rečemo istinu i da je pravo. Drugi put više.

Kako talijanski kredentisti časte Austriju. Kad se je ono neki dan talijanskemu kralju porodila druga kćer Mafalda kako piše rimski „Corriere della Sera“ talijanski študenti hodili su po gradu Rimu va procesnje noseć zemaljske zastave (bandere) Dalmacije, Istre, Trsta, Gorice i Trentina. Kad su s temi zastavami prišli pred knuća va koj biva austrijski poslanik (ambašador) počeli su ti talijanski študenti fikati, tuliti, proklinjat Austriju i našega presvetloga Césara, kričat, da naše provincije od kojih su oni nosili zastave spadaju k Italije i sto drugih grdeh stvari.

Mislite da ih je policija va Rime va tem njihovom pljuvanju proti Austrije, toj vernoj saveznicu Italije, mutila. A jok! I va Beču su za to doznali a mislite da se je ki za to maknil? Boga je!

A neki dan je neki talijanski mulac va Zadru da ocrni Hrvate, hitil pešćicu blata na tabelu od talijanske konsula va Zadru pak je valje austrijska i talijanska diplomacija bila va delu. Talijanski konsul va Zadru tekal je prizait se gubernatru. Gubernator je tekal konsulu pitat oproščanja. Policija je iskala po moru i po kraju Hrvata, ki da je oblatil tabelu talijanskoga konsula.

Inšoma: konfuzion na koverta. — Za blato pak ko se v Rime hita na naše cesarstvo na našega Césara, na našu svetlu krunu za to se ni jedan ni ne škomponi. Nam se u istinu čini da ne živemo već va Austrije, nego da smo: una provincia d'Italia. I još naši trubasti zapućeni, zavereni i teštardi ljudi neće da vide kamo naš pelja talijanska politika v Istre. Ča već pregledat ale kad bude već prekasno.

La rana i Cherso gredu in ordine. Tako piše Salo va svojoj zadnoj špuđacere. To znamo da gređu „in ordine in malora.“ — Salo misli u istinu da su svi ljudi čukci kako oni njegovi trubasti mačići, pak piše da su talijanski vapori vavek puni a oni od ungaro-croate vavek prazni. Ki se je samo jedan put, od kada je konkorencija, peljal v Reku mogal je osvedočit se, da je protivno istina.

Vapori od ungaro-croate su vavek puni a talijanski vapori al nimaju ni jednega pasizera al ih imaju samo toliko, da bi se ih moglo na prsti prebrojiti. Za to i su brodarene na talijanskob vaporeh draže zač ima čovek barem mesta šestat se po njih. Nego njim je svejedno: voze prazni ale puni. — Jedan njihov direktor se je hvallil da njim porečka junta dava tisude fljorini na mesec subvencija. — S tom subvencijom moru slobodno i za niš vozit. Siromašni istarski puk neka plaća provincije adicionalni za takove bedaste i nepotrebne stvari.

Ni dosta da plaćamo v adicionalni nepotrebnu talijansku gimnaziju va Pazinu, ni dosta da plaćamo železnicu Trst-Poreč, za ku sam „Piccolo“ piše, da vozi samo „tempo permettendo“, ni dosti da plaćamo Kričica i njegovu špuđacera, ni dosta da plaćamo svi talijanski pojideži, sad moramo Talijanom za volju plaćat i poperdiške vapore. Siromašna Istra, va keh rukah se nahadjaš! I još neki naši trubili neće nego da bate za te Talijane, ki će nas do malo po svem svega šundrat.

Debre su mu odbrusile. Neki dan su dve ženke iz Kraja čekale na Voloskem mlu na vapor ki pride v Reki okol trete za podne. Kad je prišal poperdiški vapor te ženke se nisu hteli ukrcať nego su čekale onega cesajega. Jedan mornar od poperdiškoga vapora njim je rekao: „Ala hote s nami ča vas je strah čemo Vam dat kafe i kruha!“ A one dve ženke s kraja su mu odgovorile: „Ča će nam vaše kafe i vaš kruh mi smo i prez vašega kafe i kruha zrasle pak čemo se lahko još pasat prez njega. Mi čemo poć s kem nas bude volja.“

Hrvataka vjeresliješka banka u Dubrovniku. Ovih dana započela je ta nova banka svoje poslovanje. Dionička glavnicja, pođuno uplaćena iznosi K 500.000. Ovaj novčani zavod, koji će preuzimati sve u bankovnu struku zasjecajuće poslove preporučamo svim našim ljudem, koji posluju sa Dalmacijom. Svoj k svomu!

Kako lovranski Talijani puk zavadjaju. Piše nam prijatelj iz Rieke sledede: Neki dan došao je jedan lovranski kmet u jednu rečku trgovinu koža, da kupi što mu je trebalo. Kad je naručil reče trgovac: ne pošaljite mi robu z vaporem ungaro-croate nego z istrijskem vaporem. Trgovac ga na to upita: — Ča ste Vi kume Talijan? A on: aj nisam, nego Istran, zač ja talijanski ne znam ni besedi. Trgovac mu na to reče: kad ne znate talijanski i kad s manom hrvatski govorite onda ste po rodu i jeziku Hrvat! Aj nisam reče kmet zač Hrvati bivaju preko mosta a ja govornim istrijski! Tako vidite varaju naši lovranski renegati nekoga kmeta. Srdce boli čoveka kad vidi kako se kmet pusti od Talijani varat. Ili ni to varanje kad kmetu govore da je istrijan i da govori istrijski a sami sebe nazivlju Talijanima i svoj jezik talijanski! Jao si ga njim kad bude prosti puk spoznal kako ga nemilo varaju.

Koledar družbe sv. Cirila i Metodja za Istru prodaje se u Voloskom kod g. Ivana Špendou. Dvajset po sto od čistoga dobitka od ovoga koledara ide na korist družbe. — Koledar je jako lep, a košta samo 50 heleri.

Razne viesti.

Cesarski brod „Kaiserin u. Königin Maria Theresia“ vraća se iz Kine u Palj, kamo ima prit prvi dni decembra. On je odkuril „a tutta forza“ iz Palja na 26. junja 1900. ter je došal u Kinu, kad je bila vojska i to va mesto Paku va 45 dan. Zaustavil se je samo va mesteh Port Said, Aden Singapore i Hongkong, da krca karbun ili pak da uredi kotal. Po ten tega on je bil od domi preko dva leta. Na njim je, to se zna soldati i od našeh kraj, za to ovo i davamo na znanje našem ljudem.

Pred ovem brodom je bil tam cesarski brod „Zenta“, a pasanega setembra je ga šal tam nadomestiti drugi brod i to Karl VI.

Naši soldati od broda „Marija Terezija“ ki se vraća va Palj, pokazali su se va Kine va vojske kako pravi junaki, s čem su storiil velu čast sebi i nam svem skupa. Osobito pak su se odlikovali va vojske jugozapadno od grada Tientaina, pak pul šturma na gradske vrata od Pekinga, ter na zauzeću forticah Peitan i Shan-Hai-Kwan i kod drugeh spedicijoni. — Kako je rekao jedan nemški general, naši soldati, da su bili va onoj vojske jedni od najboljih, ako prem je bilo tame potence od svega sveta.

Sada, kada se vraćaju doma, mi njim od srca kličemo: Dobro došli!

Demovina od tati i razbojniki. To vam je Italija! Na Sicilije okol gradi Caccano, Camerata i Roccapalomba je gveran pasani dni storiil lov na tati i razbojniki, ter ih je ulovil 200! Oprostite, ako je malo! Mej njim je ulovljeno i bogateh ljudi, kako n. p. markez di Cordova, sin zastupnika Coffar, posednik i drugi. Va gorah našli su sve puno skrivališč, kad su se ovi gospodnici tati i lopovi znali pravo lepo zabašljat.

Kamo gre zlato? Na leto potroše samo amerikanski dubro od 800 kil zlata za niš plombat i sugeri. Ovo zlato već nikad ne

pride v operu, nego se ga pokopa skupa s čovokom, kada umre. Koliko pak se zlata potroši na leto za zubi po celom svete, ko već nikad za niš ne koristi?

Trgovina z devotinami. Nekada se je ljude prodavalo po sajmeh, kako da mi je prostite, pul nas — prasci. Nego to su svi prosvetljeni stat skupno i dogovoreno zabranili. Nego vendar se i danas najde trgovac s čovječjem mesom. Oni mame i varaju mlade i lepe ženke, da te njim nač dobnu službu, pak ih odpeljaju i onda prodavaju va sramotne kuće.

Tako je neki dan jedan dopeljal va Beč 40 devitin iz Ungarije, pak je otel s njimi naprvo poć, nego su ga na sreću ulovili, a one nesrećne ženke doma povratili.

Ljudi va Primorju — to je vas oni svet, s kem zapoveda trščanski guvernator. Po novoj popislje žive va Primorju:

Hrvata i Slovenca	365	152
Talijani	334	152
Nemac	19	454
Rumunji (Čirbireci)	1	313
Čehi	—	674
Poljaki	—	194
Rusini	—	10

Nego kada znamo, da su najviše Talijani storiil tu popislju, moramo znat, da je va Primorju Hrvati i Slovenec svakako još više a Talijani manje. Pak vendar nam Talijan zapoveda!

Dragi pasl. Na zadnjem velikem espozicijone va Londone prodana su dva pasa od raci „mops“ za 8400 K. Bi reć, da su svedjedno malo — prečni bili.

Ki zna po čem pak drži „Teta Jambrozija“ oni s kemi — spava?

Bogata petljarića. Ovi dni umrla je va Floriodorfu kod Beča jedna petljarića od 84 leta imenom Barbara Nechlovl. Ta siromašica je pustila: obligacije vredne 6 tisuć krun, jednu knjižicu šparkase na 12 tisuć krun, jednu opet na 8 tisuć krun, jednu knjižicu od poštno šparkase za 400 K, jednu škatalu raznega drobiža za 400 K svega skupa dakle 26 tisuć i 800 krun. — Drugo ni niš pustila!

Kaštig božji. Va Ungarije blizu grada Raba ili Gjura vraćali su se otac i sin na voze s sajma, kad je otac strižil 100 K. Po pute su se zarad teh beći neč posvadili, pak je sin štoknui oca tako jako, da je omamijen pal preko voza. A sin je napravio kući doma, nego kada je otel pasat preko železnice, naletel je na voz jedan „šnelcug“ i svega xmastil skupa s nevrednem sinom.

Velika tatčina. Po noć od 18.—19. pr. m. su nepoznati tati prodrli u palaču principa San Lorenzo va Odesu, pokrali su novac i dragocenošti u vrednosti od jedan milijun i pol rubalja a onda su zapalili palaču. Oganj se je za sreću mogal pogasit. Tate išču ali ih ne mogu nač.

Novi pomorski brod. Amerikanci su izumili jedan novi brod ki mora plovit pod vodom. Kretali su ga „Adder“. Neki dan su ga probirali pak je plovil pod vodom 15 engleskeh milja prez doć na zrak. Samo da ni to kakova nova amerikanada.

Nešreća na železnici. Sređu na 18. pr. m. srazile (treffle) su se na talijanskoj postaji Mestre blizu Benec dve železnice jedna koja je prihajala iz Milana a druga iz protivne strane iz Benec. Usled ndarca obeh železnice bilo je deset ranjenoh od kojih ni jedan težko.

Lek proti crvenom nosu. Neki doktor Bruck proušal je, da se crveni nos more izlečić. Kemu se je nos od pića počel crvenit neka stavi na njega obloge (impaki) od benzine. Valja pak pazit da ni nos ranjen. Do sada smo znali da benzina znimlje maći ali da bi bila benzina „kavamaće“ za nos tega poboštrića ne moremo verovat. Ala šu! Prijizj vraćajte malo morda ča vam z benzinom nos obelet.

„Delizlo Italohe“. Pod ovim naslovom florentinca „La stella cattolica“ bavi se tužnim prilikama u Italiji. Ona prenosi iz izvješća generalnog statističkog ureda ova porazne stavke: Italija broji: 1454 občine, koje ili su otkriviljene sa premalo voda, ili

sa zlom vodom; 4877 občina bez odtoka gdje se smrad na ulicu baca; 37.202 pošuzema stana sa više od 200.000 stanara; 1700 občina, gdje se riedko kruha jede, izim u bolesti ili blagdašom; 4965 občina, u kojima se ne zna za meso, nego kod riedih dobrostojećih obitelji; oko 600 občina bez liečnika za siromaha; 336 občina bez grobišta; 194 okružja, okuzena malarijom, gdje strada 6 milijuna stanovnika itd. itd. Kraj ovakova stanja u zemlji, ministar vanjskih posala Prinetti hoće da „uštedjenih“ u proračunu 400.000 lira upotribe za podizanje talijanskih škola u inozemstvu. Zar ne bi bilo bolje, da ih upotribe za gorње nevojje občina i da ublaži bjeđu njihovih nesrećnih stanovnika? „Obrzo“.

Razgovor međ Lucom i Marcom va Voloskoj Brajdice.

Mare: Dobro jutro, kuma Luca, je Vam se već roba osušila?

Luca: Bog daj kuma Mare, ni još ne zač sam radi zimi kamo raztegnula.

M. Ala ma vam je lepo na toj Brajdice robu sušit, ni Vam treba ni kolci zabijati, ni robu strižiti.

L. Jec, veramente je, s specialmente sada kada su ovako lepo načinili.

M. Ja ja, ma to su vam storiili Hrvati, ki vi toliko mrazite.

L. Neke je ki je, ma intanto je lepo i nego ako čete da lepo počakulamo pustite politiku po bande — štete me kapila!

M. Bog budi s vami kuma Luca ča ste danaska na levu nogu stala, da ste tako jedna?

L. Ni na levu ni na desnju mane je tega tarokanja dosti. Ti naši Hrvati nam vavek zmeraju, da smo Talijani, Kalabrezi, poperidli, mački i ča ti ja znam.

M. Recite malo kuma ča nimaju morda pravo? Vi, vaš Matina i svi ki su kontra našem domaćem hrvatskemu partidu držite s privandranemi Talijani, furešti, s vragom i njihovom materum samo da bite naš hrvatski partid pod nogi hitili.

L. Moramo zač bite nas prodali pod Hrvataku.

M. U ča! ne budite kuma tako trubasta ne. Ča čete da sami sebe nekamo prodamo kada nam je ovde najbolje. Ki vas je tako naputil?

L. Veramente ni ja ne morem tega vruga verovat, da se moru ljudi i gradi i cele zemlje prodavat kako i kokoš. Nego ča čete ona kontesa vavek s tum prodajum striži.

M. Zna ona zač to delo, zna! Nego ni treba bit tako trubast, pak njoj svaku lazanju verovat. Znaće ča vam je kuma Luca? Naši ljudi od hrvatskoga partida brašje s rukami i nogami da nam ovde va našoj kuće ne zapovedaju kakovi privandran Talijani i drugi furešti nego da budemo mi Vološčaki i Opatici va svojoj kuće pravi gospodari.

L. Ter to je i pravo i ja bim to htela.

M. Bite, bite, ma vendar delate za oneh ki bi nas hteli zajahat a ne znate ča bi nas onputa čeknalo, da nam Talijani ale furešti ovde zavladaju.

L. A ča no?

M. A naprvo bi bilo to, da bimo morali valje drugo leto plaćat sto po sto komunjskoga adicionala. Napunili bi podeštariju pojideži a mi šla plaćajmo.

L. Aj stroka!

M. Stroka, stroka! Bite onputa čuli pravi gušt.

L. Ako j temu tako ču ja valje reć mojemu Matina, da se ne paća već s temi talijanskemi gladi, nego neka raje gre z vašem Jožinum i z njegovim partidom.

M. I ja tako dem; nego ne samo vi i vaš Matina nego svaki pravi Vološčak Opaticjać bi se moral složiti z našem hrvatskem partidom zač ako se ne budemo brzo, brzo svi domaći složili do malo let ča nam

ovde va našoj kuće zspovedat furošti a mi domaći ćemo morat tancat kako nam budu oni sopli. Ove moje besedi zapišite si kuma Luce za uho.

L. Po moju grešnu dušu Mare imate pravo zač se još dobro spamećujem, da mi je pokojna nona vavek govorila, da ki neće brata za brata će tujega za gospodara.

M. Tako je kuma; ja mislim, da mi ne ćete zamerit da sam vam ovoliko rekla.

L. Ju mane neću ne, nego ću vam bit zahvalna, da ste mi malo oče odprla. [Neka gredu k vragu svi Kalabresi i svi talijanski gladi — ja ću od nača držat z domaćimi ljudi.

M. I ne ćete se pokajat. Bog s vami kuma Luce!

L. Bog Marice moja, Bog!

Dražbeni oglas.

Na predlog vlasnice Marije Kotuc rođ. Labaj žene Mihovila u Voloskom br. 60 držati će se dne 23. decembra 1902. u 10 sati pr. podne kod ovog c. kr. kot. suda dobrovoljna javna dražba nekretnina parc. 1326, i edif. 199 tvorećih I. II. g. l. ul. br. 290 k. o. Matulje i to za cianu od kruna 11.200.

Ne primaju se ponude izpod izključene ciane.

Prava zaloga vjerovnika, što su uknjižena na nekretninama ostaju netaknuta.

Dražbeni se uvjeti mogu razgledati u pisarni ovog suda, soba br. 2 za uredavnih satova.

C. kr. kotarski sud, Volosko
Ođio L, dne 5. novembra 1902.

Br. 3803.

Oglas.

Usljed odpisa c. kr. kotarskog poglavarstva u Voloskom od 26. 10. 1902. br. 15775 III ovime se do obćeg znanja stavlja, da portugalska vlada dopusti pristajanje u portih Lourenzo-Markues i Beira samo pod slijedećimi uvjeti:

1) u Lourenzo-Markues, da se dokaže posjed novćanih sredstva za obdržavanje, kao dozvolu za putovanje u Transval ili da se ostavi 20 Lira;

2) u Beira, da se pokaže putni list na Rodesia i da se ostavi 5 Lira, ili da se dokaže pogodbu za radnju ili posjed od 50 Lira od kojih mora se ostaviti kod redarstvenog povjerenika 20 Lira.

Obćinsko glavarstvo
VOLOSKO, dne 10. studena 1902.

Nacelnik:
Stanger.

Prvi zavod za pogrobu u Opatiji

preporuča se svime što se odnosi na uredjenje odra, mrtvačke sobe i pogreba te skladištem u kome će sl. obćinstvo naći veliki izbor

Mrtvačkih liesova (kasela) i križeva.

Ciene su koliko za priredbu pogreba, toliko i za liesove vrlo umjerene.

Odnosne prijave i naručbe prima

Fran Doberlet
Opatija. — Kuća Erdl.

Odvjetnik
Dr. Matko Trinajstić
preuzeo je pisarnu
odvjetnika
Dra. Josipa Stanića
na Voloskom.

Za jedno veliko i dobro selo na Voloskem

išće se u Popitat se u tiskarni

V. Tomićić i dr. u Opatiji.

spolovar

TISKARA

V. TOMIČIĆ I DR.

Kralj Ođbdn. trga **OPATIJA** Telefon broj 60.

preporuča se za izradbu svih knjigotiskarskih radnja.

Veliki izbor posjetnica i novogodišnjih čestitaka.

Umjerene ciane.

Zaštitna marka: Sidro.

Liniment. Caps. Comp. iz Richterove ljekarne u Pragu

jest obće priznato kao izvrstno oblažuće sredstvo za nari-banje; dobije se u svih ljekarnah uz cianu od 80 h, K 1'40 i K 2.

Kod kupovanja ovog obljubljenog domaćeg lieka neka se uzimaju samo originalne boćice u skatuljah, koje imadu zaštitnu marku „Sidro“ iz Richterove ljekarne, tada će se sigurno dobiti originalni proizvod.

Richterova ljekarna

„k zlatnomu lavu“ u Pragu I. Elizabetine ul. 5.

Posujilnica u Voloskom

registrana zadruga na ograničeno jamćenje.

Prima novac na štednju od svakoga, te plaća od istoga 4'/₁₀₀, ka mata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni porez na uložke plaća posujilnica sama.

Vraća na štednju uložene imnose bez odpojedn, pridržaje si ipak u osobitih slučajevih, pravo odkaza u smislu § 8 društvenoga štatuta.

Zajmovo (posude) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjenice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izim nedelje i blagdane od 9—12 sati pp. i od 3—6 sati poslie podne; u nedelju i blagdane od 9—12 pp.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odvjetničkoj pisarni Dra. Janžiča u Voloskom.

Poblize informacije dobivaju se u pisarni Dra. K. Janžiča i Dra. A. Stangera u Voloskom.

Novćani promet u god. 1901 iznašao je K 1161.044-30 — Garancija imala je K 133.760— — Uloženo je bilo u posujilnici god. 1901 K 575.486-29.

Ravnateljstvo.

Višekrat odlikovana * Višekrat odlikovana.

Najstarija i najveća

Tvornica peći i zemljenih stvari

Augusta Dreise

u Ljubljani.

Bogato skladište zemljenih peći i štednika.

Peći u najnovijim bojama i oblicima, izvrstno izvedene prodaju se po najnižim cianama od 14 kruna dalje.

Kod većih naručba do 20% popusta. — Cienol šalju se na zahtjev gratis i franko.

Sjećajte se istarske Družbe Sv. Cirila i Metoda!

Tvornica pokućstva
IGNACA KRON

dvorskog dobavljača

u Trstu, Via Cassa di Risparmio utem. 1848. — Tvornica u Beču.

Cienol, uzorci, razjašnjenja, proračuni, nacrti šalju se na zahtjev besplatno.

Posujilnica u Voloskom

prodaje više komada

zemljišta

u obćinama: Fobri, Ferenčići, Kućeli, Bregi i Rukavac Gornji.

Poblize informacije mogu se dobiti u pisarni dr. K. Janžiča u Voloskom.

Ljekarna D. Accurti

na Rieci,

Corsia Deak, (tik kolodvora)

preporuča svoje medicinalne specialitete:

Željesovito-Kina-Vino, vrlo ugodna okus, izvrstno sredstvo proti: slabokrvnosti, živćanim bolestim, lošoj probavi, te u rekonvalescentnom stanju iza svih bolesti.

Najšćenije bakalarovo ulje čisto, te sa željesom i jodijem, direktnu uvon iz Bremena iz znamenite i svjetakno tvornice: Lohusen. Ovo čuveno ulje rabi se sa velikim uspjehom proti: aućici, akrofali, rakitiki, plućnom kataru, kašlju i kožnom osiku.

Izvadina Salsaparilje Honduras, izvrstno sredstvo za čišćenje krvi osobito iza tajnih bolesti.

„Callifago“, Jedino i najbolje sredstvo, kojim se sigurno dadu odstraniti kurja oka.

Zdrave kapišće, Nenadkriljeno sredstv za sve zelnćane bolesti.

Dr. L. Roheim

pojednik sanatorijuma,

specialista za tajne bolesti, ordinira svaki dan od 10—12 pr. p. sa gospođu, a od 2—5 p. p. sa gospođu na Riječi, vicolo Germania br. 9, I. kat. Nad Ljekarnom D. Accurti.